

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет «Одеська юридична академія»

**ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ
ТА ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ХХІ СТОЛІТТЯ:
СИНЕРГІЯ НАУКОВИХ, ОСВІТНІХ
ТА ТЕХНОЛОГІЧНИХ РІШЕНЬ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної
конференції

19 травня 2023 року

У двох томах

Том 1

Видавництво
«Юридика»
2023

УДК 005.332.2(4):316.42(477)"364""20"(062.552)
Є24

Рекомендовано до друку Вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 3 від 16.06.2023 р.)

За загальною редакцією **С. В. Ківалова**.

Відповідальний за випуск **М. Р. Аракелян**.
Матеріали видано в авторській редакції.

Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та
Є24 глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх
та технологічних рішень : у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-
практ. конф. (м. Одеса, 19 травня 2023 р.) / за загальною редак-
цією С. В. Ківалова. – Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. –
Т. 1. – 790 с.

ISBN 978-617-8263-39-3

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень». У першому томі збірника містяться наукові напрацювання вчених, практиків, військовослужбовців у теоретичній та емпіричній площині в умовах повномасштабного військового вторгнення у сферах філософських основ, загальної теорії та історичних досліджень держави і права, актуальних проблем світових соціально-політичних процесів, соціології та психології. Висвітлено питання загроз національній безпеці в їхньому конституційному вимірі, у рамках міжнародного та європейського права, трудового права та права соціального забезпечення, земельного, аграрного та екологічного права, пов'язані з функціонуванням економіки та підприємництва в умовах європейського вибору України. Розглянуто проблеми інформатизації та цифровізації суспільства, захисту інформації та кібербезпеки в умовах військового вторгнення, питання методики викладання іноземних мов, теорії та практики перекладу, проблеми лінгвістики та журналістики.

Збірник розраховано на наукових та науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, практичних працівників у сферах юридичної, економічної, соціологічної, політологічної, психологічної, філологічної наук, журналістики та кібербезпеки тощо.

УДК 005.332.2(4):316.42(477)"364""20"(062.552)

ISBN 978-617-8263-37-9 (у 2 т.)
ISBN 978-617-8263-39-3 (т. 1)

© Національний університет
«Одеська юридична академія», 2023

Антонюк Уляна Василівна Доступ до екологічної інформації в Україні: законодавчі перспективи	563
Караханян Карина Мартинівна Законодавчі засади реалізації принципів земельних торгів	566
Zaveriukha Maryna International legal regulation of forest protection in Ukraine in the conditions of Russian military aggression	569
Борденюк Ольга Василівна Робота агропромислового комплексу в умовах воєнного стану	571
Демчук Тетяна Ігорівна Дані моніторингу довкілля як основні джерела екологічної інформації	574
Слепньова Катерина Вадимівна Правова складова тривимірного кадастру в Україні	577
Прачук Ольга Ігорівна Процедурні питання оформлення права власності на земельну ділянку у механізмі виникнення прав на землю	579
Опайнич Віталій Ярославович Міжнародно-правовий аспект відповідальності за екологічні правопорушення в часи війни	583
Павлига Анастасія Вадимівна Правове регулювання альтернативної енергетики в Україні в період воєнного стану	586

СЕКЦІЯ 12

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ТА ЦИФРОВІЗАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА В ЕПОХУ СТІМКОГО РОЗВИТКУ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Задерейко Олександр Владиславович, Логінова Наталія Іванівна Захист приватних даних користувачів при web-серфінгу	588
Дика Анастасія Іванівна, Лобода Юлія Геннадіївна Розвиток застосування WebAssembly у веброзробці	594
Трофименко Олена Григорівна, Манаков Сергій Юрійович Проблеми безпеки вебзастосунків	597
Толокнов Анатолій Арнольдович Огляд методів захисту вебформ	599
Чанишев Рашид Ібрагімович Проблеми розвитку та правового регулювання штучного інтелекту	603

Потрібно обрати програмне середовище яке дасть можливість інтерактивного перегляду 3D об'єктів з їх зазначеними характеристика та буде містити відповідну інформацію, що може бути потрібна при виконання земельнопорядних робіт. Для впровадження повного 3D кадастру повинно бути юридично зареєстровано поняття «3D ділянка» та «юридичний 3D простір» [3, с. 8].

Отже, для успішного впровадження 3D кадастру необхідно інтегрування законодавства, і тут важливим аспектом буде адаптація українського законодавства до міжнародного. Необхідно удосконалити сучасне земельне законодавство у сфері реєстрації речових прав на нерухоме майно та державного кадастрового обліку. Концепція повного 3D-кадастру є поки що далекою перспективою.

Список використаних джерел:

1. Білоусова Н. Віртуальний ґрунт: Земельні кадастри зареєструють в єдину систему. *День*. 2007. 7 берез. (№ 41). С. 5.
2. Музика Н. М., Пашковенко О. О. 3D-кадастр, як сучасна складова ДЗК. <https://openreviewhub.org/sites/default/files/geoterrace/2018/geoterrace-2018/1337/3d-kadastryaksuchasnaskladovadzk.pdf>
3. Шейдик А. А. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД В СФЕРІ 3D КАДАСТРУ. https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/9110/1/Стаття_2016-Шейдик.pdf

Ключові слова: земля, земельна ділянка, 3D кадастр, земельний кадастр, 3D ділянка.
Key words: land, land plot, 3D cadastre, land cadastre, 3D plot.

ПРАЧУК ОЛЬГА ІГОРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри аграрного, земельного та екологічного права*

ПРОЦЕДУРНІ ПИТАННЯ ОФОРМЛЕННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ У МЕХАНІЗМІ ВИНИКНЕННЯ ПРАВ НА ЗЕМЛЮ

Конституція України гарантує непорушність права власності на землю шляхом встановлення особливої охорони держави щодо землі як об'єкта цивільно-правових відносин та забезпечення окремими законодавчими актами механізму його набуття та реалізації.

Державна реєстрація речових прав є важливою складовою правового механізму виникнення та реалізації земельних прав суб'єктів земельних правовідносин. Одним із векторів реформування земельного законодавства є створення гнучкої системи державної реєстрації прав на землю, що у свою чергу забезпечуватиме, зокрема, гарантії належного набуття та реалізації прав на землю, захист суб'єктивних земельних прав, та в цілому правомірне використання земель.

Оформленням права на земельну ділянку К. О. Настечко вважає юридично визначену, вольову діяльність суб'єктів оформлення прав

на земельні ділянки з видачі й отримання юридичних і правовстановлюючих документів на право власності, право користування та інші земельні права, які виникають з встановлених обтяжень або обмежень, їх державної реєстрації та нотаріального посвідчення у випадках, передбачених законом [1, с. 46].

Оформлення права на земельну ділянку є процедурою, яка складається із певної послідовності дій зацікавлених осіб, землевпорядних організацій та органів державної влади, кінцевим результатом яких є встановлення права зацікавленої особи на земельну ділянку [1, с. 23–24]. Слід зауважити, що поняття «оформлення права на земельну ділянку» та поняття «державної реєстрації» не є тотожними. Дані поняття слід співвідносити між собою як ціле та частина, а саме поняття «оформлення права на земельну ділянку» є ширшим та включає в себе державну реєстрацію земельної ділянки.

Відповідно до ст. 334 Цивільного кодексу України [2] права на нерухоме майно, які підлягають державній реєстрації, виникають з дня такої реєстрації відповідно до закону. Згідно з положеннями ст. 125 Земельного кодексу України (далі – ЗК України) [3] право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав. З аналізу зазначених законодавчих положень слідує те, що державна реєстрація є невід’ємною частиною складного правового механізму виникнення, набуття та реалізації прав на земельну ділянку та є завершальним етапом виникнення (зміни чи припинення) речового права, що характеризується правовстановлюючою (правопідтверджуючою) ознакою.

Аналіз чинного законодавства свідчить, що процес оформлення речових прав на земельні ділянки є досить складним. Відповідно до ч. 10 ст. 791 ЗК України, державна реєстрація речових прав на земельні ділянки здійснюється після державної реєстрації земельних ділянок у Державному земельному кадастрі. Відповідно до ч. 4 ст. 18 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» [4], державна реєстрація прав на земельну ділянку проводиться виключно за наявності в Державному земельному кадастрі відомостей про зареєстровану земельну ділянку. Звідси логічно слідує, що процедурі державної реєстрації речового права передують обов’язковий етап оформлення конкретної земельної ділянки. Реєстрація прав на конкретну земельну ділянку без внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру та присвоєння їй кадастрового номера, не вбачається можливим відповідно до положень чинного законодавства.

Доцільним є твердження Н. В. Ільківа про те, що поняття «державна реєстрація земельних ділянок» та «державна реєстрація прав на земельну ділянку» є відмінними, які мають під собою різну правову основу. З цього вчений робить слушний висновок, що в Україні діють дві, паралельні одна одній, системи державної реєстрації у сфері визнання прав на земельні ділянки [5, с. 129]. Таким чином, у науці земельного права наголошується на тому, що державна реєстраційна

діяльність у сфері земельних відносин охоплює дві відносно самостійні складові: державну реєстрацію земельних ділянок та державну реєстрацію речових прав та їх обтяжень.

Державна реєстрація земельної ділянки здійснюється за заявою суб'єкта звернення на основі документації із землеустрою, що є підставою для формування земельної ділянки, в електронній формі та формі електронного документа. Підтвердженням державної реєстрації земельної ділянки є витяг з Державного земельного кадастру про земельну ділянку, який заявник отримує безоплатно.

Другим етапом процесу оформлення прав на земельну ділянку виступає безпосередня державна реєстрація речового права. Правовою основою державної реєстрації речового права є ЗК України, Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», а також Порядок державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1127 (в ред. постанови Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 553) [6].

Державна реєстрація речового права ініціюється шляхом подання заявником заяви до суб'єкта державної реєстрації прав або нотаріуса. Встановлено обов'язок державного реєстратора при здійсненні державної реєстрації права власності та інших речових прав на земельні ділянки, використовувати відомості з Державного реєстру прав, Державного земельного кадастру, а також відомості інших реєстрів (кадастрів). Разом з цим, поширеними є випадки порушення встановленого законодавством обов'язку державними реєстраторами, що призводить до різних технічних помилок, зокрема, до наявності двох і більше розділів на один об'єкт нерухомості у Державному реєстрі прав. Доречно відмітити, що внесення змін або ж закриття розділу Державного реєстру прав, виправлення технічної помилки у відомостях Державного реєстру прав, виявленої після отримання заявником документів за результатом розгляду заяви, здійснюється в порядку, передбаченому для державної реєстрації прав. Таким чином, будь-які «самостійні» дії державного реєстратора будуть вважатися незаконними.

Важливо, що державний реєстратор формує та реєструє заяву в базі даних заяв тільки за умови наявності відомостей про таку земельну ділянку в Державному земельному кадастрі.

За результатами формування та реєстрації заяви державний реєстратор виготовляє електронні копії оригіналів документів. Слід відмітити, що законодавцем не встановлено вичерпний перелік електронних копій документів, які повинні розміщуватися у Державному реєстрі прав. На практиці частими є випадки відсутності (повної або ж часткової) електронних копій документів, що є суттєвим порушенням зі сторони державного реєстратора.

Правовстановлюючим та кінцевим документом у процедурі державної реєстрації права власності є витяг з Державного реєстру прав про державну реєстрацію права власності. Витяг формує державний реєстратор після внесення відомостей до Державного

реєстру прав та є доступним для використання заявником у відповідних інформаційних системах.

Таким чином, оформлення земельної ділянки передбачає внесення відомостей до Державного земельного кадастру відповідно до вимог закону. При цьому, інформація про реєстрацію речового права вноситься до Державного реєстру прав. Нормативним документом що забезпечує правове регулювання інформаційної взаємодії між обома реєстрами є Порядок взаємодії інформаційних систем Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Державного земельного кадастру, затверджений Наказом Міністерства юстиції України, Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 23 листопада 2020 р. № 4060/5/2416 [7]. Враховуючи зазначене, основне завдання держави у напрямку законодавчого регулювання державної реєстрації прав на землю – забезпечення, гарантування та захист суб'єктивних прав на землю фізичних та юридичних осіб.

Список використаних джерел:

1. Настечко К. О. Оформлення прав на земельні ділянки : [монографія] / К. О. Настечко. Київ : Юрінком Інтер, 2012. 239 с.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV. *Голос України* від 12.03.2003. № 45.
3. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 3–4. Ст. 27.
4. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень : Закон України від 1 липня 2004 року № 1952-IV. *Голос України* від 03.08.2004. № 142.
5. Ільків Н. Оформлення права приватної власності на земельну ділянку: новели законодавства. *Вісник академії правових наук України*. 2012. № 2. С. 122–130.
6. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень : Постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 року № 1127. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF#Text>
7. Про затвердження Порядку взаємодії інформаційних систем Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Державного земельного кадастру : Наказ Міністерства юстиції України, Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 23.11.2020 року № 4060/5/2416 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1177-20#Text>

Ключові слова: оформлення прав на землю, державна реєстрація прав на землю, право власності, реєстрація земельної ділянки.

Key words: registration of land rights, state registration of land rights, ownership, land plot registration.